

Številka: Up-448/18-9
Datum: 17. 4. 2018

SKLEP

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavne pritožbe, ki jo je vložila Univerza v Mariboru, Pravna fakulteta v Mariboru, Maribor, ki jo zastopa dr. Miha Šošić, odvetnik v Mariboru, na seji 17. aprila 2018

sklenil:

- 1. Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 327/2017 z dne 23. 1. 2018 se ne sprejme.**
- 2. Ustavna pritožba zoper sodbo Upravnega sodišča, Oddelka v Mariboru, št. II U 43/2016 z dne 13. 9. 2017 in odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-270/2012/22 z dne 4. 1. 2016 se sprejme v obravnavo.**
- 3. Do končne odločitve Ustavnega sodišča se zadrži izvršitev 2. točke izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-270/2012/22 z dne 4. 1. 2016.**

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Pritožnica, ki je zavezanka za informacije javnega značaja, je prejela zahtevo za dostop do informacij javnega značaja. Zahtevo je zavrnila. Nasprotna stranka je pri Informacijskem pooblaščenca vložila pritožbo. Informacijski pooblaščenec je pritožbo zavrnil in sprejel stališče, da zahtevani dokumenti ne spadajo v delovno področje

pritožnice. Nasprotna stranka je vložila tožbo. Upravno sodišče je tožbi ugodilo in vrnilo zadevo v novo odločanje Informacijskemu pooblaščenca, ki je v ponovljenem postopku zahtevi za informacije javnega značaja delno ugodil. Navedel je, da je pritožnica javni zavod, ki je nepridobitna organizacija, zato ni mogoče, da bi izvajala tržno dejavnost. Svetovalna dejavnost, na katero se nanaša zahteva za dostop do informacij javnega značaja, naj bi bila spremljevalna neprofitna dejavnost organa. Izvajanje svetovalne dejavnosti naj bi bilo urejeno s predpisi javnega prava. Javni interes za urejanje izvajanja svetovalne dejavnosti s predpisi javnega prava naj bi bil v zagotavljanju gospodarnega, transparentnega in preglednega finančnega poslovanja organa kot javnega zavoda. Glede na navedeno vse informacije, povezane z izvajanjem svetovalne dejavnosti, izvirajo iz delovnega področja pritožnice in so informacije javnega značaja v pomenu prvega odstavka 4. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 23/14, 50/14, 102/15 in 7/18 – v nadaljevanju ZDIJZ).

2. Upravno sodišče je zavrnilo tožbo pritožnice. Sprejelo je stališče, da je informacija javnega značaja, ki izvira iz delovnega področja organa, tista informacija, ki je povezana z izvajanjem nalog in dejavnosti organa, ki so urejene s predpisi javnega prava, ki določajo obveznosti organa glede izvajanja teh nalog v okviru upravne ali druge javnopravne funkcije ter morebitne pravice, obveznosti ali pravne koristi posameznika, ki iz tega posebnega javnopravnega režima izhajajo. Informacija javnega značaja mora kazati na dejstvo oziroma okoliščino, ki vpliva ali bi lahko vplivala na izvrševanje javnih nalog. Upravno sodišče je sprejelo stališče, da lahko pritožnica opravlja svetovalno dejavnost le, če pri tem niso ovirane dejavnosti, ki pomenijo izvajanje javne službe, in če zagotovi povračilo stroškov, nastalih pri izvajanju teh dejavnosti. Brez informacij o izvajanju svetovalne dejavnosti ne bi bilo mogoče preveriti, ali se svetovalna dejavnost opravlja brez škode za izvajanje javne službe in po tržnih načelih. Upravno sodišče je potrdilo stališči Informacijskega pooblaščenca, da pritožnica kot javni zavod ne more opravljati tržne dejavnosti in da so vse informacije, povezane z izvajanjem svetovalne dejavnosti, informacije javnega značaja v pomenu prvega odstavka 4. člena ZDIJZ. Vrhovno sodišče je revizijo zavrglo, ker naj pogoji za dovoljenost revizije ne bi bili izpolnjeni.

3. Pritožnica zatrjuje kršitev 22., 23., 58. in 74. člena Ustave. Ne strinja se s stališčem Vrhovnega sodišča, da niso izpolnjeni pogoji za dovoljenost revizije. Zatrjuje, da je obrazložitev v sklepu Vrhovnega sodišča pomanjkljiva. Vrhovno sodišče naj bi napačno presodilo, da v predlogu za dopustitev revizije ni bilo izpostavljeno pomembno pravno vprašanje.

4. Pritožnica nasprotuje stališču Informacijskega pooblaščenca, ki ga je potrdilo Upravno sodišče, da vse informacije, ki izvirajo iz opravljanja svetovalne dejavnosti, spadajo v delovno področje organa in so zato informacije javnega značaja po ZDIJZ. Zatrjuje, da navedeno stališče posega v avtonomijo univerze (58. člen Ustave) in pravico do svobodne gospodarske pobude (prvi odstavek 74. člena Ustave). Pravna

menja, ki jih pripravljajo zaposleni na univerzi, naj bi spadala v okvir avtonomnega položaja državne univerze in naj bi zahtevala drugačno presojo kot druge dejavnosti javnih zavodov. Z navedenim stališčem naj bi bila tudi onemogočena svobodna gospodarska pobuda državnih univerz. Sporno stališče naj bi pomenilo, da so informacije javnega značaja tudi vsebina svetovanja ali odkritja inštitutov, še preden bi bila ta zavarovana s pravicami intelektualne lastnine.

5. Navedeno stališče naj bi bilo tudi v neskladju z načelom sorazmernosti (2. člen Ustave), ZDIJZ, Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 85/14, 76/16 in 65/17 – ZVis) in ustaljeno sodno prakso. Zato naj bi Informacijski pooblaščenec in Upravno sodišče kršila 22. člen Ustave. Iz sodne prakse Vrhovnega sodišča naj bi izhajalo, da je za opredelitev informacije javnega značaja odločilno, ali informacija kaže na dejstvo ali okoliščino, ki vpliva ali bi lahko vplivala na izvrševanje javnih nalog. Pri izvajalcih javnih služb naj bi bilo v skladu z ustaljeno sodno prakso njihovo delovno področje opredeljeno z javno službo. V navedeni zadevi je po mnenju pritožnice nesporno, da se zahtevane informacije ne nanašajo na izvajanje javne službe, temveč na njeno svetovalno dejavnost. Informacijski pooblaščenec naj tudi ne bi obrazložil, zakaj ni sledil navodilom Upravnega sodišča v prvem postopku. Pritožnica trdi, da sta obrazložitvi v odločbi Informacijskega pooblaščenca in sodbi Upravnega sodišča v tem delu pomanjkljivi in zato v neskladju z 22. členom Ustave.

B.

6. Senat ustavne pritožbe zoper sklep Vrhovnega sodišča ni sprejel v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS; 1. točka izreka).

7. Senat je ustavno pritožbo zoper sodbo Upravnega sodišča in odločbo Informacijskega pooblaščenca sprejel v obravnavo. O njeni utemeljenosti bo odločalo Ustavno sodišče, ki bo presodilo, ali so bile z izpodbijanima odločbama kršene pritožnične ustavne pravice oziroma temeljne svoboščine (2. točka izreka).

8. Če je ustavna pritožba sprejeta v obravnavo, lahko po 58. členu ZUstS senat na nejavni seji zadrži izvršitev posamičnega akta, ki se z ustavno pritožbo izpodbija, če bi z izvršitvijo lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. Pritožnica mora na podlagi 2. točke izreka izpodbijane odločbe Informacijskega pooblaščenca nasprotni stranki predati zahtevane dokumente. Izročitev dokumentov pomeni, da bi bili sporni dokumenti nepovratno razkriti. Enkrat razkritih dokumentov ni več mogoče ponovno skriti. Zato posledic izvršitve odločbe Informacijskega pooblaščenca ob morebitnem uspehu pritožnice z ustavno pritožbo ne bi bilo mogoče več odpraviti. Če pa bi se izkazalo, da so zatrjevane kršitve ustavnih pravic pritožnice neutemeljene, bi do

posredovanja podatkov vseeno prišlo, le da z določenim časovnim zamikom. Zato je senat sklenil do končne odločitve Ustavnega sodišča zadržati izvrševanje 2. točke izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca (3. točka izreka).

C.

9. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi drugega odstavka 55.b člena in 58. člena ZUstS ter prve alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednica senata dr. Špelca Mežnar ter člana dr. Matej Accetto in dr. Jadranka Sovdat. Sklep je sprejel soglasno.

dr. Špelca Mežnar
Predsednica senata